

Chương 295: Giải Đấu Năm Nhất (7) - Tiến Vào Vòng Chung Kết

(Số từ: 4414)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

00:07 AM 14/04/2023

Thời điểm [Tăng cường sức mạnh ma thuật] được sử dụng, kết quả đã được quyết định ngay cả trước khi các thanh kiếm chạm vào nhau.

Khi cơ thể của Reinhardt được bao bọc bởi ngọn lửa xanh của [sức mạnh ma thuật], Scarlett mất khả năng cầm kiếm ngay lập tức.

*Kang!

Thanh kiếm của Reinhardt lao tới trong tích tắc đã đánh bật thanh kiếm của Scarlett.

Hầu hết các kỹ thuật vũ khí được thiết kế để đối mặt với các đối thủ cùng cấp độ. Đó là lý do tại sao một cuộc chiến giữa những người đã đạt đến giai đoạn siêu phàm và những người chưa đạt đến giai đoạn siêu phàm không thể được thiết lập do sự khác biệt về cấp độ chứ không phải kỹ năng của họ.

Vũ khí bị mất.

Chẳng mấy chốc, không có khả năng chiến đấu.

-Reinhardt thắng set thứ 3!

Tiếng hét của MC đánh dấu sự kết thúc của set thứ 3.

"Chuyện quái quỷ gì đang xảy ra thế?"

Olivia có vẻ bối rối. Cô ấy không biết rằng Reinhardt chỉ có thể sử dụng [Tăng cường sức mạnh ma thuật] với sự trợ giúp của [Tự đề xuất]. Có vẻ như anh ấy đã cố tình tránh sử dụng nó cho đến bây giờ.

Chỉ có Ellen và Scarlett biết về nó trong đấu trường.

Trong số khán giả, chỉ có Ellen có thể nắm bắt chính xác sự phát triển mà Reinhardt đã đạt được trong khoảnh khắc ngắn ngủi này.

Vô tình, Ellen nắm chặt tay lại.

"Reinhardt..."

Reinhardt đã tiến lên cấp độ tiếp theo. Không ai khác có thể biết được, nhưng Ellen thì quá rõ tiến trình này quan trọng như thế nào.

Cô ấy đã rất hạnh phúc.

Ellen không thể quyết định phải làm gì, cố kìm lại ý muốn lao đến chỗ Reinhardt ngay lập tức.

Bỏ qua sự phấn khích của Ellen và sự kinh ngạc của khán giả, trận đấu tiếp tục.

—Tỉ số là 2:1.

Ngay cả khi Reinhardt sử dụng thành công [Tăng cường sức mạnh ma thuật] mà không cần sự trợ

giúp của [Sức mạnh Siêu nhiên], nó vẫn là con dao hai lưỡi.

Trong hai set tiếp theo, anh ấy phải đánh bại Scarlett chỉ bằng cách sử dụng [Tăng cường sức mạnh ma thuật] vì anh ấy không thể sử dụng [Sức mạnh Siêu nhiên].

Tuy nhiên, điều đó liệu có đủ để giành chiến thắng trong trận chung kết?

Cuộc khủng hoảng đã được ngăn chặn, nhưng chiến thắng vẫn chưa chắc chắn.

-Bây giờ, chúng ta hãy bắt đầu set thứ 4...

Nhưng trong tình huống Scarlett và Reinhardt đối mặt với nhau, Scarlett bất ngờ giao tay.

-Ừm, có chuyện gì vậy?...À.

Giọng nói bối rối của MC vang vọng khắp sân vận động.

-Scarlett, sinh viên năm nhất của Royal Class, đã tuyên bố đầu hàng.

—Đầu hàng.

Trước tuyên bố bất ngờ này, không chỉ khán giả mà cả Reinhardt, đối thủ của cô, cũng vô cùng sửng sốt.

"Reinhardt phải thắng. Tôi không nên rút cạn sức lực của cậu ta ở đây."

Sau khi để lại những lời đó, Scarlett đã từ bỏ trận đấu.

Cô ấy có vẻ đã hài lòng rồi.

Scarlett muốn thấy tôi không bỏ cuộc. Cô ấy muốn xem phản ứng của tôi khi vũ khí và phương pháp mạnh nhất của tôi, [sức mạnh siêu nhiên], bị vô hiệu hóa.

Scarlett hy vọng rằng bằng cách nào đó tôi sẽ vượt qua được, vì trước đây tôi luôn thể hiện một điều gì đó và không bao giờ bỏ cuộc.

Tôi xoay xở để đáp lại sự khuyến khích kiên quyết nhưng không ép buộc của cô ấy.

Mục đích ban đầu của Scarlett chỉ có vậy.

Khoảnh khắc tôi thành công trong việc [Tăng cường sức mạnh ma thuật] mà không cần sự trợ giúp của [sức mạnh siêu nhiên] và chế ngự được cô ấy, Scarlett đã ngừng kiểm tra tôi.

Kết quả sẽ không chắc chắn nếu các set tiếp tục.

Tôi đã kích hoạt [Tăng cường sức mạnh ma thuật] mà không cần sự trợ giúp của [Sức mạnh Siêu nhiên], dù chỉ trong thời gian ngắn.

Các đầu ngón tay của tôi ngứa ran, và toàn bộ cơ thể tôi tràn ngập một cơn đau kỳ lạ như thể các cơ của tôi bị xé toạc ra.

Ngay cả với sự trợ giúp của [Tự đề xuất], đó là một sức mạnh không thể sử dụng trong một thời gian dài, vì vậy không thể tránh khỏi việc cơ thể tôi

phải chịu áp lực lớn hơn khi sử dụng nó mà không có bất kỳ sự trợ giúp nào.

Scarlett có thể đã đánh bại tôi. Nhưng cuối cùng, cô ấy đã từ bỏ sau khi nhìn thấy kết quả mà mình mong muốn.

Bằng cách này hay cách khác, Scarlett đã tham gia giải đấu để nâng tôi lên một tầm cao mới.

Chúng tôi đã cống hiến hết mình, xung đột với tất cả sức mạnh của mình. Những điều không thể trong các buổi tập đã trở nên khả thi ở sân vận động này.

Khán giả đang xôn xao, nhưng tôi trở lại phòng chờ, và Scarlett ra về với mệnh lệnh nghiêm khắc là phải thắng.

Đó là một cái nhìn vừa khó chịu vừa có trách nhiệm, như thể những kỳ vọng đang bị áp đặt lên tôi. Nếu tôi là một người bình thường, một Reinhardt bình thường, tôi có thể đã bảo họ ngừng nói những điều vô nghĩa.

Nhưng tôi không thể nói gì vì tôi cảm thấy mắc nợ Scarlett về nhiều mặt.

Ludwig và Grayden Amorel rời đi để chuẩn bị cho trận đấu tiếp theo của họ.

Vì vậy, tôi là người duy nhất còn lại trong phòng chờ của năm nhất, và hàng ghế khán giả cũng chỉ có một mình tôi ngồi.

Bất kể ai là người tiếp theo, tôi có thể sử dụng [Tự đề xuất]. Scarlett, đối thủ bất ngờ và ghê gớm nhất, đã thua cuộc sau khi nhìn thấy sự thay đổi ở tôi mà cô ấy đã hy vọng.

Có lẽ, Ellen là người duy nhất trong số khán giả nhận thấy sự thay đổi của tôi.

Cô ấy đã nài nỉ tôi thử [Tăng cường sức mạnh ma thuật], và có vẻ như đã lâu lắm rồi kể từ khi tôi than vãn rằng điều đó là không thể.

Nhưng lần này, tôi đã thành công trong việc [Tăng cường sức mạnh ma thuật] mà không cần sự trợ giúp của [sức mạnh siêu nhiên].

...Cô ấy sẽ khen tôi chứ?

Đây là gì?

Tôi có muốn được sự phụ khen ngợi như một đứa trẻ thiếu kiên nhẫn đã làm điều gì đó đúng không?

Chà, Ellen thực sự là sự phụ của tôi, vì vậy nó không khác biệt lắm phải không?

Dù sao, bị bỏ lại một mình trong phòng chờ, tôi tiếp tục áp dụng [Tự đề xuất] để đảm bảo tình trạng của mình hồi phục hoàn toàn trong khi xem trận bán kết để xác định đối thủ của mình trong trận chung kết.

Bao nhiêu thời gian đã trôi qua?

-Bây giờ, trận bán kết thứ hai của giải đấu năm nhất sẽ sớm bắt đầu!

Ludwig và Grayden Amorel đang bước vào đấu trường.

Trong câu chuyện gốc, Ludwig không thể thắng một set nào trước Grayden Amorel.

Ellen cũng không thua set nào trước Grayden Amorel.

Tuy nhiên, Ludwig đã trở nên mạnh mẽ hơn nhiều so với trong truyện gốc.

Mặc dù vậy, anh ta không thể giành chiến thắng. Về điểm này, anh ấy chỉ xếp sau tôi và Ellen. Nếu anh ấy thành thạo [Tăng cường sức mạnh ma thuật], anh ấy có thể ngay lập tức vượt qua tôi. Scarlett là một trường hợp hơi đặc biệt, vì vậy chúng tôi sẽ coi cô ấy là một ngoại lệ.

Ý chí một mình không thể trở thành sức mạnh.

Khi [Tự đề xuất] của tôi bị vô hiệu hóa, tôi cảm thấy xa lạ, nhận ra rằng sức mạnh mà tôi mong muốn sẽ không đến với tôi.

Tôi đã quá quen với những [Sức mạnh Siêu nhiên] của mình.

Đó là lý do tại sao tôi một lần nữa nhận ra rằng thật vô lý khi thu hút sức mạnh thông qua niềm tin mà lẽ ra không được đáp lại.

Nhưng Ludwig quyết định không nói rằng mình sẽ thua nữa.

Màn hình hiện ra khuôn mặt của Ludwig.

Ludwig bình thường sẽ luôn mang một nụ cười nhẹ với vẻ ngoài thân thiện và tốt bụng.

Nhưng bây giờ khuôn mặt anh trở nên lạnh lùng và cứng rắn.

Đó là một biểu hiện mà tôi chưa từng thấy trước đây.

—Grayden Amorel.

Anh ta đứng đầu Class A-1 trong Orbis Class năm nhất và có trình độ kỹ năng không thua kém gì Royal Class. Đó là lý do tại sao anh ấy là ứng cử viên nặng ký cho ngôi sao tiếp theo của Orbis Class.

‘Cậu có thể làm được.’

‘Cậu có thể đánh bại những người từ Royal Class. Chỉ cần tiếp tục làm những gì cậu đang làm bây giờ. Chỉ như thế này. Không, cậu có thể làm việc chăm chỉ hơn nữa.’

Anh đã nghe những lời đó rất nhiều lần đến nỗi chúng như bị khoan vào tai anh.

Grayden Amorel luôn thực hiện hoàn hảo mọi thứ anh được yêu cầu và cần làm.

—Grayden Amorel.

Một người đàn ông nghĩ rằng anh ta phải chịu gánh nặng của những cải tiến bắt buộc nhưng nhận ra rằng con đường anh ta đang đi là một con

đường địa ngục. Một người đàn ông đã trốn thoát khỏi nơi đó.

Grayden Amorel tìm thấy tiếng cười và sự điềm tĩnh.

Nhận ra rằng không có lý do gì để sống một cuộc sống bị ép buộc, Grayden Amorel đã trở nên tốt bụng và dịu dàng với người khác, không giống như trong quá khứ.

Anh không còn sống với cảm giác như có ai đó đang đuổi theo mình từ phía sau.

Nhưng điều đó không có nghĩa là anh trở nên lười biếng. Bằng cách nào đó, tìm thấy sự thoải mái trong khả năng của mình, anh ấy cảm thấy chúng được cải thiện khi anh ấy tập trung vào khóa đào tạo mà anh ấy muốn làm.

Sự hài lòng đến từ luyện tập tự nguyện.

Do đó, trong khi tính cách của Grayden Amorel đã thay đổi, kỹ năng của anh ta không hề suy giảm. Trên thực tế, công bằng mà nói họ đã tiến bộ.

Người đàn ông từng không bao giờ cười đã tìm lại được tiếng cười của mình.

Tuy nhiên, đối thủ của mình.

Royal Class B-11, Ludwig.

Ludwig tốt bụng và dịu dàng, người luôn thân thiện với mọi người, lúc này không có nụ cười trên khuôn mặt. Như thể anh đã quyết định điều gì đó.

Như thể nghĩ rằng nếu anh ta chạm vào bức tường phía sau, mọi thứ sẽ kết thúc.

Ludwig, người đã mất đi tiếng cười, đang chĩa kiếm vào Grayden Amorel.

Hai người đã đổi chỗ giờ đang chĩa kiếm vào nhau.

Grayden Amorel nói chuyện với Ludwig.

"Cậu có vẻ quyết tâm."

"....."

Sau một lúc im lặng, Ludwig, vẫn với vẻ mặt nghiêm nghị, mở lời với Grayden Amorel.

"Tôi là thành viên yếu nhất của Royal Class. Tài năng của tôi có thể đủ tốt để vào Royal Class, nhưng nó được coi là tài năng tầm thường nhất ở đó."

"Tài năng của cậu là gì?"

"[Thế Lực]"

Ludwig thường sẽ cười và gãi đầu trước một câu nói như vậy, nhưng bây giờ anh ấy nói một cách bình tĩnh với vẻ mặt nghiêm nghị.

"Nhưng có một người bạn trong Class A đã vào mà không có một chút tài năng nào, được gọi là Năng khiếu vô hạn. Ở Class B cũng có rất nhiều lời bàn tán. Họ nói rằng người bạn đó nên ở vị trí B-11. Tất nhiên, tôi đã không làm thế. Tôi không nghĩ như vậy."

"Nhưng điều quan trọng là, người bạn đó thực sự không có gì. Cậu ta thậm chí không có một lợi thế nhỏ như [Thể Lực] của tôi."

"Nhưng người bạn đó có thể yếu đuối, nhưng cậu ấy không bao giờ nhu nhược. Cậu ấy không bao giờ lùi bước trước mọi điều tồi tệ mà bản thân đã trải qua. Cậu ấy luôn đứng dậy, dù bao nhiêu lần vấp ngã. Cậu ấy có thể bỏ cuộc. Có thể từ bỏ. Nhưng bản thân luôn đứng dậy trong những khoảnh khắc đó."

Grayden Amorel cảm thấy mình biết Ludwig đang nói về ai.

"Tôi thì ngược lại."

"Hãy làm việc chăm chỉ. Bất cứ điều gì. Nếu chúng ta làm việc chăm chỉ, ngay cả khi chúng ta đang ở phía sau, chúng ta sẽ có thể sánh vai với những người bạn học tài năng của mình. Đó là điều tôi tin tưởng."

"Tôi đã sống với suy nghĩ của một kẻ thất bại."

Luôn hy vọng vào một thời gian sau đó.

Anh đã luôn suy nghĩ quá khách quan về con người hiện tại của mình. Tôi chưa có. Tôi vẫn không giỏi bằng họ. Vì vậy, chúng ta hãy làm việc chăm chỉ. Cho dù bây giờ tôi đang ở phía sau, một ngày nào đó tôi sẽ có thể sát cánh cùng họ.

Không có gì tôi có thể làm về nó bây giờ.

"Nhưng người bạn đó luôn xung đột, ngay cả khi biết rằng mình không thể. Tiếp tục xung đột, ngã, bị thương, tin rằng bản thân có thể thắng ngay cả khi không thể. Cậu ấy đã trải qua cả năm với những nỗ lực liều lĩnh và mạo hiểm."

"Ngay bây giờ, tôi yếu hơn nhiều so với người bạn đó."

"Tôi chắc chắn rằng bạn đầu tôi mạnh mẽ hơn người bạn đó. Nhưng trong khi tôi hợp lý hóa nhiều thứ khác với suy nghĩ làm việc chăm chỉ, thì người bạn đó đã bỏ tôi lại phía sau và đi rất xa."

Ảnh sau những lời bào chữa cho bản thân, trong khi tôi khẳng định rằng thế là đủ vì tôi đang làm việc chăm chỉ, người bạn đó thách thức điều không thể và đương đầu với nó. Nó có thể là không thể, nhưng họ tin rằng nó có thể được thực hiện.

"Đúng vậy, tôi ngưỡng mộ Reinhardt."

"Để bắt kịp khoảng cách này đã được tạo ra."

"Tôi nghĩ đó là điều tôi phải làm từ giờ trở đi."

"Nó có thể không thành công, nhưng tôi vẫn quyết định làm điều đó, tin rằng nó phải được thực hiện. Reinhardt nói rằng tôi phải tin vào điều đó."

"Bây giờ, tôi sẽ không trốn sau cái cớ rằng tôi đang làm việc chăm chỉ. Bởi vì nếu tôi chỉ nghĩ về điều đó, tôi sẽ không thay đổi."

Ludwig, cầm thanh kiếm của mình, nhìn chăm chăm vào Glaiden Amorel.

Kẻ yếu nhất của Class B, người từng chấp nhận thực tế và từ bỏ dưới danh nghĩa nỗ lực và kiên trì, Ludwig, giờ đã thay đổi.

Ludwig đã thay đổi.

Bây giờ, anh ấy không tự an ủi mình bằng những lời nói rằng anh ấy sẽ làm việc chăm chỉ.

Không chỉ để làm việc chăm chỉ, mà còn để làm tốt.

Không chỉ để làm hết sức mình, mà còn để giành chiến thắng.

"Vì thế."

Anh từ bỏ phần con người từng tự an ủi mình, tin rằng mọi thứ không suôn sẻ cuối cùng sẽ trở nên tốt đẹp hơn.

Ý chí không thể là sức mạnh.

Tuy nhiên, chỉ có một người trên thế giới biết sự thật của thế giới này.

Trong khi ý chí không thể là sức mạnh, Ludwig là nhân vật chính của thế giới này.

Hạt nhân của quan hệ nhân quả.

Về bản chất, một nhân vật chính có thể biến ý chí thành sức mạnh.

Một nhân vật chính như vậy.

Ludwig tuyên bố.

"TÔI."

"Sẽ."

"Đánh bại cậu."

Thế giới luôn đứng về phía Ludwig.

Anh chàng này là gì?

Tôi không khỏi nghi ngờ vào mắt mình trước kết quả của trận bán kết.

Đó là chiến thắng 3:0 cho Ludwig.

Họ dường như có một cuộc trò chuyện nào đó, và ngay khi trận đấu bắt đầu, tình hình đã diễn ra đúng như tôi nghĩ.

Thanh kiếm của Ludwig, với sức mạnh áp đảo, đã dồn Glaiden Amorel vào chân tường.

Ludwig không sử dụng [Tăng cường sức mạnh ma thuật].

Ludwig cũng không sử dụng [sức mạnh siêu nhiên].

Chỉ với [sức mạnh thể chất], Ludwig đã vô hiệu hóa tất cả những thanh kiếm mà Glaiden Amorel chém vào mình và phản đòn.

Một sự khác biệt trọng lượng áp đảo.

Ludwig đã đạt được điều lẽ ra chỉ có thể thực hiện được với [Tăng cường sức mạnh ma thuật], chỉ bằng cơ thể trần của mình.

Khán giả cũng đang thần thờ nhìn Ludwig, người đã đánh bại Glaiden Amorel với sức mạnh khủng khiếp.

-Ồhhh!

Mặc dù những người không biết tình hình đã rất phấn khích trước trận chiến áp đảo và đáng kinh ngạc, nhưng tôi đã chết lặng.

Đó không phải là tốc độ và phản ứng có thể đạt được nếu không có [Tăng cường sức mạnh ma thuật].

Tôi không biết anh ấy đã làm gì, nhưng Ludwig đã thay đổi.

Nếu anh ta giỏi như thế này mà không cần [Tăng cường sức mạnh ma thuật], rõ ràng là anh ta sẽ còn điên cuồng hơn với nó.

Ít nhất tôi có thể nói rằng lời nói của tôi ngày hôm qua đã có một số tác động đến Ludwig.

Ý chí không thể là sức mạnh, ngoại trừ tôi, người có tài năng [Tự đề xuất] và [Linh Ngôn].

Nhìn Ludwig với vẻ mặt kiên quyết đứng sừng sững giữa đám đông đang cổ vũ, tôi nhận ra mình đã bỏ qua điều gì.

—Người mạnh nhất thế giới hiện tại, Saviolin Tana.

—Người mạnh nhất thế giới tiếp theo, Ellen Artorius.

—Một ứng cử viên khác cho người mạnh nhất thế giới lẽ ra đã chết nhưng vẫn sống sót, Olivia Lanze.

—Harriet de Saint-Owan, người có tài năng vĩ đại nhất trong lịch sử Ma thuật.

—Và tôi, người đã được ghi nhận sự trưởng thành đáng kinh ngạc chỉ trong một năm với Năng khiếu tiềm ẩn vô hạn.

Điều đó có ý nghĩa gì?

-Ồhhh!

Cuối cùng, nhân vật chính là Ludwig.

Nhân vật chính có thể biến ý chí thành sức mạnh. Họ có thể biến sự tức giận, buồn bã, mong muốn trả thù và khao khát thành sức mạnh và tạo ra sức mạnh không thể tin được. Cho dù có lý do hay không, thế giới tiếp thêm sức mạnh cho những ham muốn của Ludwig.

Trong những tình huống cần sức mạnh, hãy sử dụng sức mạnh.

Trong những tình huống cần số phận, hãy sử dụng số phận.

Sức mạnh mà tôi sở hữu.

Cuối cùng, [Tự đề xuất] chỉ là một phiên bản cực đoan của sức mạnh mà Ludwig có.

Năng lực biến ý chí thành sức mạnh ban đầu thuộc về Ludwig.

Thế giới này được tạo ra cho nhân vật chính, và Ludwig sẽ có mọi thứ mình cần.

Ludwig nhìn đầu đó.

Chính xác hơn, anh ấy nhìn vào khán phòng bên trong.

Tôi nhìn xuống Ludwig qua cửa sổ.

Ludwig ngược nhìn tôi.

Người đã nói rằng chúng ta sẽ gặp nhau trong trận chung kết, thực sự đã gặp tôi ở đó.

Không có gì diễn ra như kế hoạch.

Thật ngu ngốc khi tin rằng tôi có thể dễ dàng đạt được thử thách 10.000 điểm ngay từ đầu và không có cách nào dễ dàng để thực hiện điều đó.

Tôi hầu như không thắng Scarlett, người mà tôi không coi là một thách thức đáng kể, và tiến vào trận chung kết chỉ vì cô ấy đã bỏ cuộc khi thất bại dường như sắp xảy ra.

Ludwig hoàn toàn áp đảo Grayden Amorel với tỷ số cách biệt rất lớn.

Nếu tôi luyện tập chăm chỉ, một ngày nào đó tôi có thể đến được với tất cả bọn họ.

Tin như vậy, Ludwig vứt bỏ điểm yếu của mình.
Cốt truyện ban đầu đã thay đổi nhiều đến mức giờ đây nó trở nên khó đoán và vô nghĩa.

Nó không phải là đánh thức [Tăng cường sức mạnh ma thuật] hay sử dụng [sức mạnh siêu nhiên].

Ludwig đơn giản là nhân vật chính.

Với lợi thế duy nhất đó, Ludwig trở nên mạnh mẽ hơn.

Sau một thời gian ngắn nghỉ ngơi, giai đoạn cuối cùng bắt đầu.

Tình trạng thể chất của tôi không ở mức tốt nhất, nhưng nó cũng không quá tệ.

Nếu tôi [Tự đề xuất], tôi sẽ có thể đối mặt với Ludwig, và với [Tăng cường sức mạnh ma thuật], tôi có thể áp đảo anh ta.

Tuy nhiên, không chắc liệu điều đó có thể xảy ra cho đến set thứ ba hay không.

Nếu tôi không thể kiểm soát tốc độ của mình đúng cách, tôi sẽ phải đối mặt với tình huống thua cuộc thảm hại do quản lý tình trạng kém chứ không phải vì Ludwig.

-Giai đoạn cuối cùng được chờ đợi từ lâu sắp bắt đầu! Trận chiến giữa Royal Class A và B!

Họ tránh gọi đó là cuộc chiến của những người xếp cuối bảng.

Trong khi MC đang phát biểu, Ludwig và tôi đang nhìn nhau chăm chăm. Khuôn mặt thường ngày tươi cười của anh đã trở nên nghiêm túc.

Cuối cùng, anh ấy có một biểu hiện mà tôi thích.

Ludwig, người đã thiếu nghiêm túc, trở nên nghiêm túc.

"Có tác dụng gì không?"

"...Dường như là vậy."

Ludwig dường như cũng cảm thấy khó tin vào những gì đã xảy ra với mình. Anh im lặng nhìn tôi.

"Tôi có thể bắt kịp cậu không?"

"Cậu vẫn còn nhiều điều phải học đấy, nhóc."

Cầm thanh kiếm của mình, tôi mỉm cười với Ludwig.

"Cậu nên cho rằng mình có thể đuổi kịp. Không, cậu nên cho rằng mình có thể giẫm lên người như tôi và vượt lên trên."

"Haha... Phải rồi. Ra vậy. Chuyện là thế."

Ludwig nhìn tôi với một nụ cười, nhưng đó không phải là nụ cười gượng gạo mà anh ấy đã thể hiện cho đến lúc này.

"Tuy nhiên, thật kỳ lạ. Cậu, Reinhardt, chắc chắn rất mạnh, nhưng có rất nhiều người mạnh hơn cậu..."

Ludwig thở dài, cầm thanh kiếm của mình.

"Tại một số thời điểm ... tôi không thể làm được."

“Cậu không thể làm gì?”

“Đánh bại cậu.”

Nụ cười trên gương mặt Ludwig một lần nữa biến mất.

“Tôi không thể tưởng tượng được.”

Tôi biết ý của Ludwig khi tôi nhìn thấy biểu hiện của anh ấy và nghe những lời anh ấy nói.

Chỉ có một người tôi nghĩ theo cách đó.

Cô gái đó đang nhìn tôi từ khán đài.

Có rất nhiều người mạnh mẽ và đặc biệt hơn cô ấy.

Nhưng, tôi không thể tưởng tượng mình có thể đánh bại Ellen Artorius. Ellen luôn nhìn xuống tôi từ vị trí cao hơn nhiều, có vẻ như sẵn sàng dạy kiếm thuật cho tôi.

Trong nguyên tác, Ellen là kiểu tồn tại như vậy đối với Ludwig.

Một bức tường không thể vượt qua, một sự tồn tại luôn cần được ngưỡng mộ.

Bây giờ, vai trò của tôi là quan sát Ellen.

“Cậu trở nên mạnh mẽ nhanh như vậy, cảm giác như cậu vượt xa tôi, cho dù tôi có cố gắng thế nào cũng không thể đuổi kịp.”

Nó không thể được giúp đỡ.

Ellen đã mạnh khi cô ấy bước vào, nhưng tôi bắt đầu từ một tình trạng tồi tệ hơn Ludwig và đã vượt qua anh ấy với một khoảng cách lớn.

Đó là lý do tại sao sự chú ý của Ludwig chắc chắn đổ dồn vào tôi, chứ không phải Ellen.

Ludwig cảm thấy bức tường không phải với Ellen, mà với tôi, và không còn lựa chọn nào khác ngoài biến tôi thành mục tiêu của mình.

Ellen có thể mạnh hơn tôi, nhưng mục tiêu của Ludwig chỉ có thể là vượt qua tôi.

Một bức tường không thể vượt qua.

Đối với Ludwig, bức tường đó đã trở thành tôi, không phải Ellen.

Trong nguyên tác, chỗ của Ellen giờ là của tôi.

-Trận chung kết được chờ đợi từ lâu của giải đấu năm nhất sắp bắt đầu!

Đối thủ vĩnh cửu và đối tượng ngưỡng mộ của nhân vật chính.

Đó có phải là vai trò của tôi trong thế giới này?

"Có thể là không thể, nhưng tôi sẽ tin vào điều đó."

Ludwig hít một hơi thật sâu.

"Là tôi có thể đánh bại cậu."

Tôi nắm chặt thanh kiếm của mình và nhìn Ludwig.

Tôi chỉ dạy Ludwig một điều.

Đừng bào chữa cho thất bại, nhưng cam kết chiến thắng.

Nó không có gì đặc biệt, nhưng cuối cùng, đó là những gì tôi đã dạy Ludwig.

"KHÔNG."

Và đó là sở trường của tôi.

"Cậu không thể đánh bại tôi."

Ludwig nhìn tôi và nói.

"Tôi sẽ—."

Tôi nhìn Ludwig và nói.

"Tôi sẽ—."

Và chúng tôi nhìn nhau và đồng thanh nói.

""Tôi sẽ đánh bại cậu.""

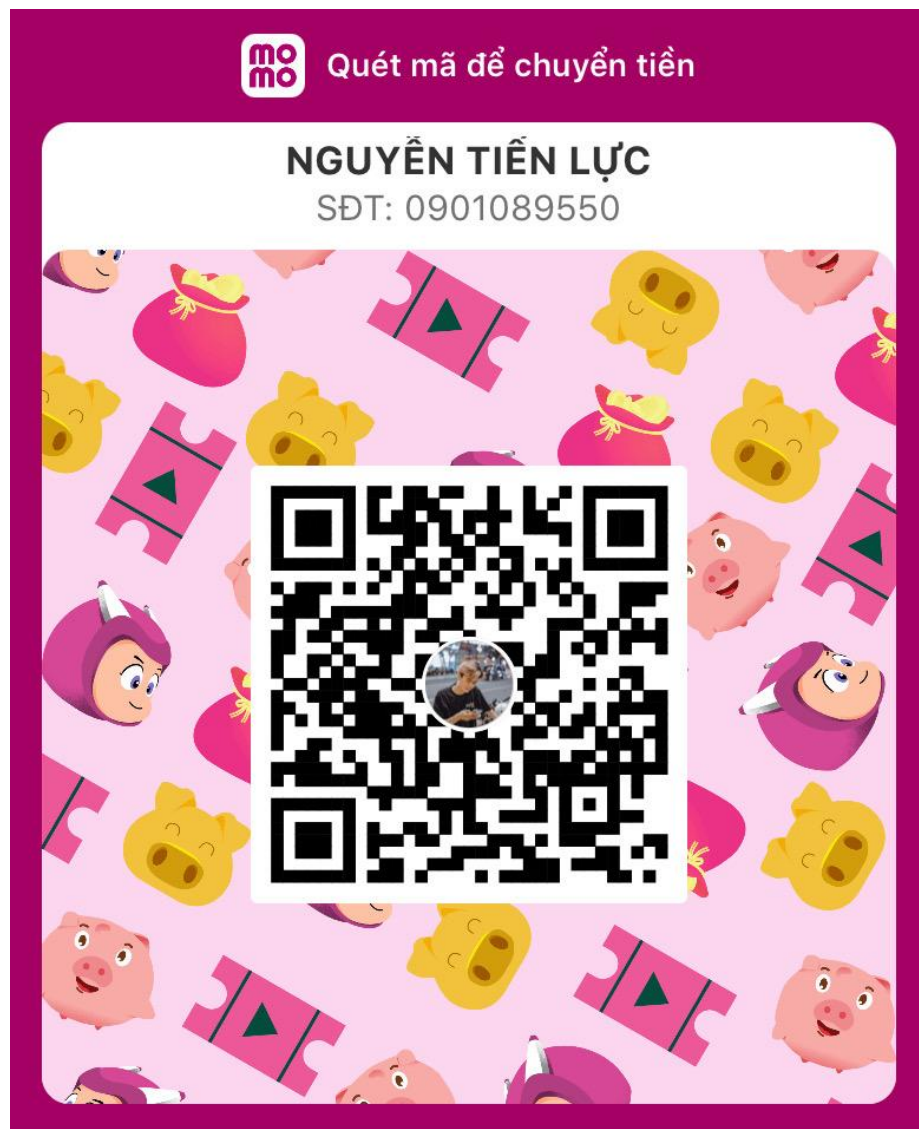
*Krrrr!

Một lớp [Tăng cường sức mạnh ma thuật] màu xanh bao bọc lấy cơ thể tôi, và Ludwig lao vào tôi.

*Kwaang!

Khoảnh khắc thanh kiếm của chúng tôi va vào nhau, chúng vỡ tan như thể chúng đã hứa sẽ làm như vậy.

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé.)

Thanks For Reading